

ud over Landet og blive til Fordel for København og Storbyerne. Det fremføres som retfærdigt, idet der derved skulde blive en ligelig Fordeling af Mandaterne med Hensyn til Partiernes efter de Opfattelser, der gør sig gældende i Befolkningen. Men naar Grundlovens § 32 bestemmer, at der skal tages Hensyn til Vælgertallet og Befolkningstætheden, og naar den højtærede Minister mente, at dette Forlangende vilde blive opfyldt ved Lovforslaget, maa jeg sige, at det ikke er Tilfældet. En af de tyndest befolkede Egne her i Landet kommer til at levere det forholdsvis største Antal Indbyggere pr. Mandat. Min Opfattelse af Grundlovens § 32 har været, at naar der skulde tages Hensyn til Vælgertallet og Befolkningstætheden, vilde det sige, at de tyndest befolkede Egne skulde have det mindste Antal Indbyggere pr. Mandat. Naar jeg tager den Landsdel, som jeg repræsenterer — det er ikke Jylland i sin Helhed, jeg tænker paa, men den Landsdel Nord for Limfjorden, der bestaar af Thisted og Hjørring Amter og Nørresundby-Kredsen —, vil denne Landsdel komme op imod det største Antal Indbyggere pr. Mandat.

Der foreslaas 8 Kredse Nord for Limfjorden, og de vil faa gennemsnitlig 25,826 Indbyggere. Det foreslaas at nedlægge den niende Kreds, Frøstrup-Kredsen. Der er i hele Landet kun 20 Kredse, der har et Indbyggerantal, der er højere end Gennemsnittallet for disse 8 Kredse, og der er for hele Landets Vedkommende 65 Kredse, hvis Indbyggerantal er under Gennemsnittallet for de 8 Kredse Nord for Limfjorden, altsaa paa Strækningen fra Skagen til Thyborøn, en Egn, hvor der bor en Fiskerbefolkning, hvor der findes Klitstrækninger, og hvor der i det hele er tyndt befolkede Egne. Det er den Maade, hvorpaa man ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag har ment at tage Hensyn til Befolkningstætheden, men jeg synes, at det er et Misfoster af Grundlovens Tanke. Hvis man havde opretholdt de 9 Kredse Norden for Limfjorden, havde de gennemsnitligt faaet 22,957 Indbyggere, og der vilde endda have været 31 Kredse her i Landet, der vilde have været under dette Gennemsnit. København faar nu 24 Kredse med gennemsnitlig 23,308 Indbyggere. Aalborg, hvor der bliver oprettet en ny Kreds, faar 2 Kredse med et gennemsnitlig Indbyggerantal af 21,594. Aarhus faar 3 Kredse med gennemsnitlig 24,223 Indbyggere, Esbjerg bliver en Kreds med 21,860, Odense faar 2 Kredse med 24,294

Indbyggere i hver. Næsten de fleste af disse Kredse kommer under det Antal, som Landsdelen Nord for Limfjorden vilde have faaet, hvis den havde beholdt sine 9 Kredse ubeskaaret. Det er særligt Byerne, der har det mindre Antal Indbyggere pr. Mandat, og det er ikke det, der har været Tanken, naar vi har talt om, at der skulde tages Hensyn til Befolkningstætheden.

Men som jeg begyndte med at sige: Der er ikke noget at gøre ved dette, man kan ikke vente at faa indført Ændringer i dette Lovforslag. Det er alles Ønske at faa Grundloven gennemført, og det har vist sig, at Folketinget paa een Stemme nær har vedtaget Grundloven, saa vi er nødt til at tage imod Lovforslaget, som det foreligger. Men jeg har ment, at det var uforvarsomt ikke alene for min Kreds' Skyld, Frøstrup-Kredsen, der bliver nedlagt, men ogsaa for Landsdelens Skyld Norden for Limfjorden, som er en af de mest tyndt befolkede Egne, om der ikke her skulde lyde en Røst om, at denne Landsdel er blevet om ikke mishandlet, saa i alt Fald mindre pænt behandlet ved det Lovforslag, som er forelagt af den højtærede Indenrigsminister.

Pinstrup: Jeg ønsker at fremsætte nogle Udtalelser i Tilslutning til, hvad der nu blev ytret af det ærede Medlem fra Frøstrup (Nørhave). Jeg fremsætter disse Udtalelser for min egen Regning og uden Hensyn til, om der maatte være faa eller flere i denne Forsamling eller ude i Landet, der maatte være enig med mig eller ej.

Jeg er enig med det ærede Medlem fra Frøstrup, naar han udtalte, at det ikke er nogen tiltalende Maade, hvorpaa den nye Grundlov og Valglov gennemføres. Det er et Forlig, der er sluttet mellem den radikale Regering og Højre ved Samtaler eller hemmelige Underhandlinger — man kalde det, hvad man vil —, ved uidentings Beslutninger, og først da alt er afgjort, faar Rigsdagen som saadan Sagen til Behandling, „til formel Behandling“, som jeg saa et radikalt Blad skrive forleden. Det er, forekommer det mig, et slet Eksempel for de Afgørelser, der skal komme under den nye Grundlov, og det vilde være uheldigt, om det nu foregaaede skulde blive den sædvanlige Vej og Form for Rigsdagens Behandling af sine Opgaver.

Grundloven af 1866 var et Forlig imellem de store og de smaa Bønder med det Resultat, at de smaa Bønder blev snydt.